

[V. Buhl.]

formning af det foreliggende Lovforslag. Jeg skal om Lovforslaget som Helhed til Slut kun sige, at det er et Forsøg paa at tilvejebringe en Løsning af Problemet om de 3 Kommuners indbyrdes Stilling paa en saadan Maade, at de nuværende Kommune-grænser skulde kunne opretholdes. Om nu Ordningen vil vise sig tilstrækkelig til at skabe et betryggende Grundlag for den kommende Udvikling, vil Tiden vise. Man kan sige, at Indlemmelsesspørgsmaalet i dette Øjeblik ikke er aktuelt, men naturligvis, om 8 Aar skal der igen tages Stilling til hele Spørgsmaalet, og det maa saa vise sig til den Tid, om det Grundlag, der her er skabt, og som for saa vidt er helt nyt og uprøvet, kan holde. Mit Parti vil mene, at det naturlige vilde have været allerede nu at foretage en Indlemmelse af Frederiksberg — det vilde give den Ligestilling, som i dette Forhold er rimelig — og derefter at foretage en Udligning med Gentofte. Men vi erkender, at Lovforslaget i den Skikkelse, det nu har faaet, er ført saa langt frem, at Udligningsordningen bør forsøges, og det er jo muligt — og det vilde i og for sig være den lykkeligste Udgang af hele denne Sag —, naar man nu faar skabt en vis rimelig Balance mellem de 3 Kommuner og faar taget Brodden af det Misforhold, der er, at de 3 Kommuner saa kan finde hinanden i Løbet af de kommende Aar. De 3 Kommuner har meget, meget store Fællesinteresser, da dette store Bysamfund er Eksistensbasis for Borgerne i alle de 3 Kommuner; det maa derfor være af allerstørste Betydning for dem alle, hvorledes Udviklingen foregaar, og det er i øvrigt ikke alene et Spørgsmaal om Penge, om Skatter, det er ogsaa et Spørgsmaal om hele den tekniske Udvikling, om Byplanlægning og mange andre Ting, der spiller ind her. Naar man nu tager dette Pengespørgsmaal bort — Penge kan jo altid ødelægge det gode Forhold selv i de bedste Familier, vi ser ogsaa, hvorledes det har ødelagt Forholdet mellem Frederiksberg og Gentofte i denne Sag —, er det muligt, at der kunde komme en virkelig Forstaaelse, et Samliv mellem Hovedstadskommunerne, og at man saa til syvende og sidst kunde havne i det, som utvivlsomt vilde være det mest hensigtsmæssige, nemlig at faa en Sammenlutning af alle 3 Kommuner til eet stort Bysamfund.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme i det høje Ting.

Bækgaard: Saa længe vi har haft direkte Skat baseret paa Indkomst eller paa Formue og Lejlighed, har vi ogsaa kendt og brugt Ordet „Ligning“ som Udtryk for den Maade, hvorpaa vi tager Hensyn til den enkeltes Bæreevne. Dette er praktiseret under forskellige Former, som man har ændret i Tidens Løb, men der er altid blevet taget Hensyn til den enkeltes Bæreevne, og efterhaanden som Skatterne er blevet større, har vi været i stærkere Grad opfindsomme for at finde nye Former herfor. De mange Opgaver, som det offentlige har paataget sig, har jo medført et voksende Skattebehov. At vore Samfundsforhold er blevet i højere Grad sammensatte, end man har kendt det i Fortiden, har bevirket, at der skal flere Penge til for at bestride Opgaverne. Altsaa, Skattebehovet er blevet stort, men hd til har vi holdt os til Ligning inden for det Samfund, det Interessefællesskab, stort eller lille, hvis Udgifter skulde dækkes, Kommune, Amt eller Stat. Kommunens Behov har været lignet paa Kommunens Beboere, Amtets Behov paa Amtets Beboere og Statens paa samtlige Statsborgere. Nu begynder man imidlertid at udvide Begrebet Ligning, idet man sætter en Stavelse foran og siger *Udligning* — det er vistnok et nyt Ord i vort Lovsprog. Begyndelsen blev gjort, selv om dette Navn ikke dengang blev brugt, ved den samtidig med Sociallovene gennemførte Refusionsordning, idet der derved ogsaa, om end kun i ringe Grad, fandt en Udligning Sted Kommunerne imellem, og Erfaringerne herfra viser, at selv om Ideen i og for sig kan være rigtig, har denne Fremgangsmaade sine svage Sider; den kan efter manges Mening faa uheldige Følger, hvilket jeg dog ikke skal komme nærmere ind paa ved denne Lejlighed.

Nu vil man imidlertid efter dette Forslag gaa videre i samme Retning, og vi har i Folketinget liggende Lovforslag, som omfatter hele Landet, altsaa en Slags Landsudligning, idet man udvider Ligningen af en Kommunes Skattebehov til ogsaa at omfatte andre Kommuner. Denne Trang til en videregaaende Ligning, en Udligning, har selvsagt sin Aarsag, nemlig den, at Bæreevnen er større i den ene Kommune end i den anden, ligesom Opgaverne kan være forskellige i de forskellige Kommuner, hvilket ogsaa er blevet godtgjort gennem Undersøgelserne i den Kommission, hvis Betænkning vi har faaet tilstillet. De Opgaver, der er paalagt Kommunerne, er i mange Tilfælde blevet løst paa den Maade, at man har delt Udgifterne mellem Staten og Kommunerne,